

tra mucho más tranquilo. ¿Quieres verlo? Ven. Vamos a subir...

MUY CARIÑOSO

Antes de proseguir, diré que había visto a "Simba" una sola vez, cuando tenía tres meses. Entonces, me pareció como un gran gato retozón. Y acompañados de la señora Azzir, que abrió la puerta que comunica con la escalera, subimos a los dominios del felino. Este se levantó y dando un bostezo llegó hasta el borde del rellano. Allí, se alzó. Y apoyando sus patas delanteras en los hombros de la mujer, empezó a lamerle a ésta la cara...

—No te preocupes. "Simba" siempre se comporta así —me dijo el marido—. ¿Quieres acariciarlo?

—No, gracias. No es por nada, pero por si acaso...

Y al cabo de un momento, el señor Azzir y yo nos bajamos, dejando al león con su cuidadora, entregados ambos a un juego. Como lo haría usted, querido lector, con su perro más estimado...

Martí Balló

Homenatge a la vellesa

Dijous passat, festivitat de Corpus, sota l'organització del Patronat Local de la Vellesa, amb la col·laboració de l'Ajuntament, Caixa de Pensions, Confraria de Pescadors i Societat Unió Fraternal, va celebrar-se el 29 aniversari dels homenatges que la nostra vila ve dedicant a aquelles persones, que arriben a aquesta fita important de la nostra vida.

Poc abans de les 11 del matí, es formà davant l'Ajuntament la comitiva dels homenatjats, que en nombre de vint-i-cinc parelles, entre homes i dones, acompanyats pels seus joves padrins i padrines respectius, com també per les autoritats civils i militars, varen dirigir-se tot seguit cap a l'església de Santa Maria precedits d'orquestra, on va tenir lloc l'ofici solemne.

En el decurs del matí, una representació del Patronat va fer ofrena d'obsequis als vells, en llurs domicilis particulars, que, previament inscrits, no varen poder assistir als actes per malaltia.

UNA FESTA MOLT ENTRANYABLE

Després de l'acte litúrgic, tingueren lloc, a la sala de la societat, els actes oficials i populars, que començaren amb unes breus paraules —tan breus que apenes tinguérem temps de sentir-les— del batlle accidental, senyor Donat. Continuà una imposició de medalles per part de les autoritats a cinc nous participants vells, i el lliurament de llibretes d'estalvi tradicional, entre els aplaudiments del públic. Parlà també un dels homenatjats, el senyor Giró, per tal de manifestar el goig que senten els vells de poder renovar cada any una festa tan entranyable. La cosa oficial acabà amb unes paraules del rector de la nostra parròquia, mossén Joan Riu, referint-se a l'estímul i l'admiració de les generacions joves envers els nostres vells.

Tot seguit, començà l'acte popular, on actuaren nens i nenes de les Escoles Nacionals, que interpretaren composicions de cant, poesies i balls. L'exhibició dels petits sardanistes "Rebrols de Roses" no fou possible, ja que, en aquells moments, participava en un dels campionats bàsics de Catalunya; però en el seu lloc ballaren una bonica sardana components de la desapareguda colla "Roses de Joventut Dansaire", ex-campiona de Catalunya. Ja com a final, l'"Orfeo Rosinc" interpretà dues composicions del seu repertori habitual i acabà amb l'emotiu cant d'"Els Segadors". Llàstima que la fressa de la mainada i, fins i tot, dels grans —cada any passa el mateix— ens privà de l'escolta. Moments després, a L'Hotel Marina, els homenatjats i autoritats es reuniren en un dinar d'honor. Per altra part, la cobla "Girona" oferí una audició de sardanes, a la Plaça del Mercat.

M. B.